

Det saaledes ændrede Lovforslag sættes derefter til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 39 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1914 til 31. Marts 1915.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 437).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Bramsen: Budgettet viser et Overskud af 1,927,000 Kr. Ved dets Fremlæggelse var der et Overskud paa 4,149,000 Kr. Under Behandlingen i Folketinget er det altsaa blevet 2,222,000 Kr. mindre. At nu 1,927,000 Kr. kan række til i Finansaaret, er ganske usandsynligt. De skal ikke blot strække til til Bevillingerne paa § 27 til nye Love, men ogsaa til en Række nye Bevillinger paa Tillægsbevillingsloven. Saadanne Udgifter gaar sædvanligvis langt ud over disse disponible ca. 1,900,000 Kr. Paa Tillægsbevillingslovsforslaget for 1913—14, som vi om kort Tid faar til Behandling, findes en Merudgift paa ikke mindre end 11 Mill. Kr. Denne Merudgift vil endda nok vokse under Sagens Behandling; selv om man trækker Genbevillinger fra, bliver der nu 5 Mill. Kr. tilbage. Balance paa Statsregnskabet med dette Budget tror jeg ikke man vil kunne haabe paa, medmindre da Indtægterne skulde vise sig at komme til at indgaa med et større Beløb af Betydning, end de her er anslaaede til. Udelukket er dette jo ikke, men det modsatte kan ogsaa indtræffe, især da vi ikke længere befinder os i en Opgangsperiode, hvor Befolkningen ved forøget Forbrug kan bringe Forbrugsskatternes Beløb op og ved forøgede Indtægter kan forøge de direkte Skatters Provenu. Jeg er tilbøjelig til at tro, at de indirekte Skatter er endog ret rigeligt anslaaede i nærværende Budget, og hvad de direkte personlige Skatter til Staten angaar, har man i alt væsent-

ligt allerede her i Budgettet lagt Beslag paa den Opgang, man ellers kunde gøre Regning paa til Fordel for Statsregnskabet. Finansministeren har nemlig i Aar paa dette Punkt fraveget den hidtil fulgte Fremgangsmaade at anslaa den forventede Indtægt efter de Resultater, der forelaa ved Finanslovsforslagets Fremlæggelse. Det vil sige, at Ministeren i September forrige Aar ved Lovforslagets Fremlæggelse beregnede en Indtægt af 18 Mill. Kr. paa Grundlag af Indkomst- og Formueskatten for Finansaaret 1912—13, med 2 Aars Tillæg af normalt 2 pCt. og ca. 3 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.s yderligere Tillæg i Henhold til Skattelovene af 1912. Men da Finansministeren i Begyndelsen af indeværende Aar havde faaet paalidelig Kundskab om, at der i Finansaaret 1913—14 — det, vi altsaa endnu befinder os i — vilde indgaa 1,900,000 Kr. mere end af ham budgetteret, blev først denne Forøgelse ført paa Tillægsbevillingsloven, og ved tredje Behandling af Finanslovsforslaget blev der stillet Ændringsforslag om, at de direkte Skatter skulde forhøjes fra 18 Mill. Kr. til 20 Mill. Kr., altsaa med 2 Mill. Kr. Jeg skal ikke her udtale nogen Tvivl om, hvorvidt disse 2 Mill. Kr. kan indgaa i det Finansaar, vi gaar ind i — der er nogen Sandsynlighed derfor —, men jeg maa fremhæve, at det er en ny Praksis, som Ministeren her er slaaet ind paa, og en Fremgangsmaade, som den forrige Finansminister og ogsaa Landstinget her ikke mente at burde benytte i Fjor. I Fjor var der jo et budgetteret mindre Underskud, om hvilket det af den daværende Finansminister blev udtalt, at han med Lethed vilde kunne bringe det ud af Verden ved at forhøje Indkomst- og Formueskatten med $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., som han bestemte vidste vilde gaa ind. Det er altsaa sket i Aar for 2 Millioners Vedkommende; hvis dette ikke var sket, vilde Budgettet i Dag have staaet med et Underskud paa 73,000 Kr., medens det nu, som sagt, viser et Overskud paa 1,927,000 Kr.

Medens jeg omtaler denne Indtægtsforhøjelse af 2 Mill. Kr. under Finanslovsbehandlingen i det andet Ting, vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at den højtærede Finansminister har fremhævet, at Merindtægten paa Indkomst- og Formueskatten i højeste Grad hviler paa Landsoverskatteraadets Virksomhed i det forløbne Aar i Forbindelse med, som det ogsaa blev udtalt, de skærpede Ligningsregler. Jeg henleder Opmærksomheden herpaa, fordi det var de konservative Par-